

Biblická hodina – 26.03.2020

Začiatočná pieseň: Žalm č. 35: „Vzývam Ťa, Pane, pri mne buď...”

Modlitba

Pane, drahý Ježiš! Ďakujeme Ti, že Tvoje živé slovo nie je skryté pred nami ani v našej skrytosti v našich príbytkoch. Žehnáme Tvojmu menu, že si nás poslal i dnes k Tvojím, aby sme preukázali Tvoju lásku, obetavosť a skromnosť. Ďakujeme Ti, že Ty Svojím príchodom a kráľovským vstupom do Jeruzalema nás učíš pokore. Vrucne Ťa prosíme o tento čas, aby toto vzácne obdobie, ktoré je pre nás i pokušením, nebolo časom leňošenia, obdobím nerozumných činov a skutkov, ba dokonca obdobím klebiet a nesvarov v rodinách a v kresťanských spoločenstvách. Daruj nám otvorenú službu slova a skutkov, aby sme vedeli, že Tvoje slovo sa naplní a nikdy nestráca svoju hodnotu. Čo je vyrieknuté skrze Teba, to sa aj stane. Konaj i dnes, aby sme žili vďaka Tebe a náš život bol potrebou pre iných. Daruj nám užitočnosť i v týchto dňoch. Obdaruj nás láskou neobyčajnou, aby chýr o Tvojom pokoji sme rozniesli do kútov našej Bratislavy, k učeníkom, ktorí sa nepoznajú, ale vzývajú spoločné meno Spasiteľa a Oživovateľa. Požehnaj náš čas okolo Tvojho slova. V mene nášho Učiteľa a Vykupiteľa Ťa prosíme, buď k nám milostivý všemohúci a láskyplný Otče náš. Amen.

Biblický text: Kniha Prísloví 26. kapitola

Milí bratia, drahé sestry! Náš dnešný oddiel sa skladá z dvoch častí. Prvých 12 veršov podáva podrobný opis o živote bláznov. Ako konajú? Ako sa správajú? Ako rozmýšľajú? V týchto veršoch nachádzame rady pre styk s bláznami. Ako sa chovať? Ako pristupovať k ich konaniu? Ďalšie verše podávajú správu o živote lenivcov. Čo je pre nich charakteristické? Nakoniec podáva správu o jazyku a jeho hriechoch.

¹Ako *k letu nepatrí sneh* a *k žatve dážď*, nepristane *bláznovi česť*.

²Ako *preletovanie* vrabca a *poletovanie* lastovičky ani *bezdôvodná kliatba* nedosiahne cieľ.

³*Bič* na koňa, *uzda* na osla a *palica* na chrbát bláznov.

1-3. verše:

Takýto scenár počasia bol nepravdepodobný na území Izraela, ale keď sa to príhodi, tak je veľmi zle. Dážd a sneh zničia celú úrodu. Neobvyklé počasia sa čoraz viac pripisuje k škode úrody. Tak isto škody napácha aj život blázna, ktorý dostal česť. K žatve potrebujeme slniečko, a k životu um a rozum. Poskladať život je ťažšie ako puzzle, ale čo nepasuje jeden k druhému, to nedáva ucelený obraz. Nepôsobí dobre. Takýto obraz bude vždy podávať krivosť človeka. Je to urážka múdrosti a proti Božiemu riadeniu.

Veľa vtákov si polieta na oblohe, ale nemajú jasný smer. Len krúžia. Takisto bezcieľný je život blázna, ktorý bezdôvodne uvalí kliatbu na druhého. Božie slovo demonštruje skutok blázna: „Takto nie.” napr. Abrahám a jeho potomci boli proti kliatbe imunní. (IMojž 12,3) Kliatba predstavovala moc a silu, ktorá poškodila, ba dokonca zničila druhých. Malicherné príčiny nech nás nevedú do uličiek klamlivosti.

V 3. verši je opísaná prísnosť voči bláznom. Blázon je bohužiaľ na jednej úrovni s nerozumnými zvieratami. Ako kôň potrebuje bič k svojej poslušnosti, ktorý ho doženie k poslušnosti, ako osla donúti uzda kráčať na ceste, ktorú vymeral jeho pán, tak je potrebné použiť donucovacie prostriedky na krotenie bláznov. V Izraeli staršovstvo malo možnosť udeliť najviac 39 rán pre človeka, ktorým si nevedeli poradiť, ale to nepomáha k rozumnosti bláznov. Múdrost' je neznáma pred bláznom. Nič sa nezmení.

⁴**Neodpovedaj** bláznovi podľa jeho bláznovstva, aby si nebol ako on.

⁵ **Odpovedz** bláznovi podľa jeho bláznovstva, aby sa sám sebe nezdal múdry.

4-5. verš:

Prvý výrok znie zámerne opačne ako druhý. Uváž podľa situácie. Zámerne je výrok konštruovaný tak: „podľa jeho bláznovstva” a zámerne nasledujú za sebou. V týchto veršoch totiž badať aj výsledok. Budeš ako on: „Chceš sa zaplietť do kadejakého nápadu blázna? Nemáto zmysel.” Alebo máš za úlohu blázna počúvať o jeho nezmyselnosti? Pouvažuj čo je správne. Izolovať sa alebo slovne sa distancovať od jeho výroku. Dbajme na seba. Veľmi pekne ilustruje tento prípad IKr 22,13-18: „Posol, ktorý šiel po Michu, ho prehováral: „Pozri, predpovede prorokov sú jednoznačne priaznivé pre kráľa. Prispôsob si slová výroku niektorého z nich. Vyjadruj sa priaznivo.“ Micha však odpovedal: „Akože žije Hospodin, hovoriť budem to, čo mi on povie.“ Keď prišiel ku kráľovi, ten sa ho spýtal: „Micha, máme ísť do boja proti Ramót-Gileádu, alebo sa toho vzdať?” Odpovedal mu: „Vyprav sa a zvíťaziš. Hospodin ho vydá do moci kráľovej.“ Kráľ ho však zahriakol: „Kol'kokrát ťa mám zaprisahať, aby si mi v Hospodinovom mene hovoril iba pravdu?” Micha pokračoval: „Videl som celý Izrael rozptýlený po vrchoch ako ovce bez pastiera. Hospodin povedal: „Zostali bez pánov. Každý sa môže pokojne vrátiť domov.““ Izraelský kráľ povedal Jošafátovi: „Nevravel som ti, že mi nebude prorokovať nič dobrého, ale iba zlé?” Existujú márne prípady, ale niekedy je potrebné argumentovať diametrálny rozdiel: „Ved' moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty,“ znie výrok Hospodina. (Iz 55,8)

⁶ *Nohy* si odtína a okúsi **násilie** ten, čo **posiela odkazy po bláznovi**.

⁷ **Ako** slabé nohy chromého je príslovie **v ústach bláznov**.

⁸ **Ako** kameň vložený do praku je **pocta preukázaná bláznovi**.

⁹ **Ako** trň, čo sa zadrel opilcovi do ruky, je príslovie **v ústach bláznov**.

6-9. verše:

Blázon je neučený. Ja som na vine, ak mu zverím nejakú úlohu, lebo som to mal zariadiť ja sám. Dokonca som zmaril celé, lebo už sa to nedá napraviť, lebo v očiach dotyčného už badať nedôveru. Spätná väzba neúčinnosti posla je očividná. V dobách, kedy nebola znalosť čítania a písania všeobecná, všetko sa riadilo ústnou formou, ale účinnosť posla bola dôležitá. Čítať s porozumením, pochopiť a odovzdať to, čo mu bolo zverené, je aj dnes ťažké. Nevhodne vybraný posol spôsobí značné nedorozumenie. Chceme si nohy ubehať, alebo to spravíme na prvýkrát my sami? Napraviť napáchané škody je ťažšie ako zapôsobiť dobre a zreteľne pred druhou osobou.

V ústach blázna je bezmocné múdre porekadlo. Je nebezpečné poctiť si blázna, lebo on zahodí všetko, nemá jasný cieľ a ani nebude mať, tým pádom sa česť vytratí a nikto z neho nebude mať ošoh. Ako sa poraní opilec, a nebadá svoje dolomené časti tela, takisto si nevšíma ani blázon hĺbku svojich slov. Vážnosť dialógu a rozhovoru sa stráca. Pozor na vážnosť našich slov a kolektív, v ktorom zaznejú. Nie ako znejú tie slová, ale od koho vychádzajú. Tieto porovnania hovoria o dobrej znalosti ľudí.

¹⁰ Ako strelec, čo **chce všetko trafiť**, je ten, čo najíma blázna alebo tulákov.

¹¹ Ako sa pes **vráti k tomu**, čo vyvráti, opakuje blázon svoje bláznovstvo.

¹² Videl si muža, **čo sa sám sebe zdá múdry**? Blázon má viac nádeje než on.

10-12.verše:

Kto tak striela, že každého zraní, je násilný. Jeho cieľom je nadvláda nad každým. Nevyberá si v prostriedkoch. Podobne koná aj ten, kto bláznov a bludárov prijíma do služby. Nikto nemá hodnotu pre neho, lebo každého chce len poraziť a zničiť. Je vladárom. Udržiavaný kontakt s bláznom je dobrý len pre tých, ktorí potrebujú vazalov. Strelec bol a zostane mocným.

Paralelným biblickým textom 11. verša je: „Splnilo sa na nich pravdivé príslovie: „Pes sa k tomu vrátil, čo vyvrátil a umyté prasa váľa sa v blate zasa.“ (IIPt 2,22) Od kresťanskej viery sa celkom odklonený človek správa ako pes. Možno, že blázon postrehol niečo z cesty múdrosti, ale je nepoučiteľný, nemá to vplyv na jeho svedomie. Vráti sa k tým veciam, ktoré už raz odvrhol, ako pes. Niet pomoci a niet nádeje. Pes je nečistá zviera, a pred Bohom každý je ohavný ako podobne koná.

Vo vlastných očiach byť múdry je obrovská pýcha. Taký človek je egoista. Blázon nepozná ani Boha, ani sám seba, ale nie je taká beznádejná jeho situácia ako životné rozpoloženie namysleného človeka. Neúprosný Boží súd postihne najviac pýchu. „Preto hovorí: Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť.“ (Jk 4,6) Vlastná dokonalosť vychádza nazmar. Byť „dosť múdrym“ je horšie ako byť hlupákom.

¹³ **Lenivec** hovorí: „Na ceste je levíča, *lev sa poneviera po námestiach.*“

¹⁴ Dvere sa otáčajú na svojich pántoch a *lenivec na svojom lôžku.*

¹⁵ **Lenivec** siahne rukou do misy a *unaví sa*, kým ju vráti k ústam.

¹⁶ Lenivec si pripadá múdrejší než **sedem** rozumne odpovedajúcich.

13-16.verše

Lenivec si vymýšľa rôzne prekážky a hrôzy, aby nemusel robiť. Lev na námestí: také niečo je nepredstaviteľné. Nechce byť na ošoh iným. Je to obrovská karikatúra lenivosti.

Dvere sa otáčajú, otvárajú sa a zatvárajú, ale svoju polohu nemenia. Doľava-doprava, ale von z postele, zo svojho lôžka nie. Jeho činnosť je len formalitou. Čomu to napomáha? Nikomu len lenivcovi, ktorý sa predvádza. Vysmech a posmech lenivého človeka. Zosmiešnenie.

Nie je však na ošoh ani sebe samému, Veď odmieta vykonať najvšeobecnejší úkon: prijať potravu. Jadenie je jednou z najdôležitejších činností pre zdravie človeka, ale aj to sa mu protiví. Aj to je mu na záťaž. Ani to nevykonáva, čo je potrebné k životu. Únava a lenivec nemajú nič spoločného

Lenivosť je spojená s dokonalosťou. Lenivec je dokonalejší ako číslo mudrcov. Mudrc pozná celý vesmír, ale aj lenivec?

¹⁷ Psa chytá za uši ten, čo sa zamieša *do sporu, ktorý sa ho netýka.*

¹⁸ Ako pomätený, čo strieľa *ohnivé šípy a smrtonosné strely*, ¹⁹ je človek, ktorý klame svojho bližneho a hovorí: „**Veď ja som len žartoval!**“

17-19. verše:

Spor a múdry človek. Spor, s ktorým nemáš mať žiadne dočinenie. Spor, ktorý sa ma netýka, nie je mojou záležitosťou. Miešať sa do sporov iných, je neľudské, ale v Izraeli sa prejednávali spory verejne a to malo svoje nevýhody. Toto správanie má bolestivé následky a chyby, ktoré sú zapríčinené nedôsledným „bdením“ múdrosti. Bdiť je oveľa dôležitejšie ako hašteriť sa. Vtedy im povedal: „Veľmi smutná je moja duša, až na smrť. Zostaňte tu a bďte so mnou.“ (Mt 26,38) Zostať s Ježišom a bdiť.

Je veľmi zlomyselný človek, ktorý presvedčí svojho priateľa o vážnosti situácie, ale neskôr ho prekabáti a oklame. Takýto čin môžeme prirovnať k činom pomäteného, ktorý všetko vyplieni a spustoší, a v diaľke môže zapríčiniť aj smrť priateľa. To je zodpovednosť, a my musíme byť obozretní. Podvodník „len“ žartuje, ale tento nevinný žartík môže spôsobiť obrovské škody. Žart a realita nemajú nič spoločné.

²⁰ Keď *nieto dreva*, vyhasne oheň, keď *niet klebetníka*, utíchne zvada.

²¹ Ako uhlie pahrebu a drevo oheň, tak *roznieti škriepny človek spor.*

20-21. verše:

Činnosť klebetníkov je účinná. Poukazuje na očiernenie človeka nepravdivými údajmi. Podobne pôsobí aj škriepny človek, jeho spory priťahujú. Raz sa prikloní k jednej strane, zrazu zmení svoj postoj, a potom sa pridrží pravdy druhej strany. Je fascinovaný hádkou a sporom. On všetko znova začína, aj vtedy, keď už je po všetkom. Aj po utíchnutí svarov. Čo kŕmíme, to udržujeme pri živote. Vyostríť konflikt ako aj uhlie a drevo roznieti oheň.

²² Slová klebetníka sú ako *maškrty*, schádzajú až *na dno žalúdka*.

²³ Ako postriebrená hlinená nádoba sú *lichotivé pery so zlým srdcom*.

²⁴ Kto nenávidí, *pretvaruje sa perami*, no vo svojom vnútri prechováva lešť.

²⁵ Keď hovorí prívetivým hlasom, *never mu*, veď v jeho srdci je *sedmoraká ohavnosť*,

²⁶ a hoci nenávisť podvodne zakryje, *v zhromaždení* sa zjaví jeho zloba.

22-26.verše:

Pôvabné klebety? Ľudská samoľúbosť dychtí po zlomyseľnosti. Niečo sladké nás vždy poteší. Čo je maškrtou pre nás? Vieme stráviť všetko, čo sme počuli? Dno žalúdka sa už nachádza vo vylučovacej sústave. Nášmu „tráveniu“ napomáhajú klebety? „Maškrty“ nadovšetko?

Vystríhať sa spoločnosti tých, ktorí sú len perami priatelia. Taký človek má zlé srdce a zlý úmysel. Postriebrená hlinená nádoba je zvonka krásna, ale jej vnútro skrýva lešť. Jagavá a lesklá poleva, ktorá skrýva drsnosť človeka. Napácha mnoho nešťastia. Vzácnny materiál prikrýva ničotný materiál. Príkladom sú falošní proroci, ako o nich rozpráva Ježiš: „Povstanú totiž falošní mesiási a falošní proroci, ktorí budú robiť znamená a divy, aby, ak je to možné, zviadli vyvolených.“ (Mt 13,22) Pretvárika a pokrytectvo. Múdry človek je vždy opatrný. Je tu vyslovené presvedčenie, že v súdnom zhromaždení sa podarí odhaliť skrytú nenávisť a podlosť.

Opovrhnutiahodný stav duše: na jednej strane prívetivosť, na druhej strane ohavnosť. Jeho základom je nenávisť, ktorá vychádza zo srdca. Nenávisť zo srdca. Zo srdca ťa nenávidím. Jeho život je vedomé klamstvo. Milé slová používa, ale jeho duša je plná zla. „V ústach med, v srdci jed.“

²⁷ *Kto inému jamu kope, sám do nej padne*, kto kotúľa *balvan*, *na toho sa zvalí*.

²⁸ *Falošný jazyk* nenávidí tých, čo zasiahol, *úlisné ústa privodia pád*.

27-28. verše:

Príslovie o jame je nám známe zo slovenského múdroslovía. Je v ňom vyjadrené presvedčenie, že človeku sa jeho vlastná nástraha vypomstí, ktorú prichystal pre svojho blížneho. Zákerný typ človeka, ktorý má škodoradostný úmysel. Bezbožný jamu kope, aby do nej spadol ten, ktorým opovrhuje. Všemohúci Boh vie o všetkom. Šibenica, ktorú postavil Hamán Mordochajovi, sa stala jeho vlastným súdom: „Kráľ povedal: „Obeste ho na ňu!“ Tak obesili Hamána na tú šibenicu, ktorú prichystal Mordochajovi, a kráľov hnev sa utíšil.. (Est 7,9c-10)

Klamlivý človek má falošný jazyk. Človek pochlebovač je lichotník, ktorý si sám privedie skazu. Privedie do stavu záhuby, aj toho, komu lichotí.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 19, 28-40

²⁸ Po týchto slovách kráčal vpredu a uberal sa do Jeruzalema. ²⁹ Keď sa priblížil k Betfagé a Betánii, k vrchu, ktorý sa volá Olivový, poslal dvoch učeníkov ³⁰ so slovami: „Choďte do dediny, ktorá je naproti. Len čo do nej vojdete, nájdete priviazané osliatko, na ktorom ešte nikto nikdy nesedel. Odviažte ho a privedte!“ ³¹ Ak sa vás niekto spýta: „Prečo ho odväzujete?“, odpovedzte takto: „Pán ho potrebuje.““ ³² Tí, ktorých poslal, odišli a našli všetko tak, ako im

povedal. ³³ Keď odväzovali osliatko, povedali im jeho majitelia: „Prečo odväzujete osliatko?“
³⁴ Oni odpovedali: „Pán ho potrebuje.“ ³⁵ Osliatko priviedli k Ježišovi, prehodili cezeň svoje plášte a posadili naň Ježiša. ³⁶ Ako šiel, prestierali na cestu svoje plášte. ³⁷ Keď sa približoval k úpätiu Olivového vrchu, začal celý zástup učeníkov mocným hlasom radostne chváliť Boha za všetky zázraky, ktoré videli. ³⁸ Volali: „Požehnaný, ktorý prichádza ako kráľ v mene Pánovom! Pokoj na nebi a sláva na výsostiach!“ ³⁹ Vtedy mu niektorí farizeji zo zástupu povedali: „Učiteľ, napomeň svojich učeníkov!“ ⁴⁰ On však odpovedal: „Hovorím vám: Ak budú títo mlčať, kamene budú kričať.“

28. verš:

Ježiš napreduje. Vie, že jeho cieľ je jasný. Ježiš sa uberal do Jeruzalema, kde sa zjaví Božie kráľovstvo. (Lk 19,11) Poslednú etapu cesty pútnikov treba zdolať. Posledných 27 km pred... Ježiš vždy udáva smer cesty v čele skupiny svojich učeníkov. Ježiš ide pred nami a kráča smerom k Jeruzalemu. (viď. Mk 10,32) Kto udáva smer v Tvojom živote?

29. verš:

Prechádza Betániou, domom utrpenia, kde toľkým pomohol. Priblíži sa k Olivovej hore. Stojí na prahu mesta, kde jeho kroky smerujú. Pripravuje sa na svoj posledný vstup. V tejto dedine, v dedine Betfagé sa pútnici očistili, a tak vstupovali do Svätého mesta. Je východne od Jeruzalema, a svoj kráľovský vstup má premyslený. Posiela dvoch učeníkov pre svoju potrebu. Ich úlohou je pripraviť príchod Mesiáša. Vstup Ježiša do Jeruzalema. Podľa proroka Zachariáša (Zach 14,4-5) Hospodinov príchod do Jeruzalema nastane cez Olivovú horu, aby zjavil svoj majestát. Kráľovský vstup, ktorý majú zaopatriť učenici. Sme pripravení svojou poslušnosťou zotrvať až do konca pri Kráľovi? Ukázať tomuto svetu, že Kráľ kráľov a Pán pánov je Ježiš? Jeho majestát, jeho príchod je potrebné ohlasovať a chystať sa pre každého.

30. verš:

Ježišov opis je presný, ktorý usmerňuje prácu učeníkov. Poukazujú na Jeho autoritu a na dôležitosť nadechádzajúcich udalostí. Ježiš usmerňuje každého, lebo v živote nás ide o Jeho moc a o našu spásu. Ježišovo usmernenie je pre život. On je Bohom živým a nie mŕtvym. On je Boh života. Jeho podrobnosť a Jeho presnosť je potrebná, aby sme sa nevzdialili od dôležitých vecí. Zmienka o osliatku, na ktorom ešte nikto nesedel je o pokore Kráľa, ktorý prichádza (viď. Zach 9,9). Ježiš prináša pokoj, On už nechce bojovať a dobyť mesto Jeruzalem so svojim konom. Ježišov život bol zacielený na to, aby svojím príchodom upokojil ľudské srdcia a chce ubezpečiť a naučiť svoj ľud, že najväčším vazalstvom nie je Rímska ríša, ale spojenectvo ľudských životov s hriechom. Ježiš ako Dobyvateľ nikdy neprichádza, len ako Spasiteľ životov.

31-32. verše:

Na otázku vlastníka majú odpovedať učenici skutočnosťou, že to Pán potrebuje. Kto je Pánom tých vecí, ktoré my vlastníme. List vlastníctva je síce vystavený na naše meno, ale my sme ho dostali len do užívania. Je potrebné prehodnotiť naše myslenie a náš vzťah k veciam. Všetko, čo Pán potrebuje v našej domácnosti patrí JEMU? Bohužiaľ aj v našom živote je pravda: veci, ktoré by sme mali užívať, veľmi milujeme, ale ľudí vôkol seba, ktorých by sme mali milovať, len využívame na svoje vlastné pôžitky. Opravdivým vlastníkom tvojich a mojich osliatok je Ježiš. On sa aj dnes stotožňuje s tým, že je Pán a Kráľ, lebo všetko sa zhoduje s Jeho vyrieknutými slovami. Všetko, čo On povedal, sa zhoduje s tým, čo sa stalo. Pán, čo povedal, aj sa stane.

33-34. verše:

Majiteľ sa pýta: „Komu to bude?“ Svet sa vždy, pre koho to beriete. Aký je vzťah Majiteľa a Pána? Vedia o sebe. Aj majitelia by mali poznať Pána. Zmienka o Ježišovi ako o Pánovi stačí, aby to osliatko zobrali učenici. Učenici – majitelia a Pán. Učeník nemusí poznať majiteľa, ale ak obaja poznajú Pána, všetko je v poriadku. Majitelia a učenici poznajú Ježiša a všetko je zariadené. „Pán potrebuje.“ Nepýta sa ďalej: „Aký, ktorý, či Pán?“ Stačí mu výslovne zmienka o Pánovi. Zmienka o Pánovi spojí majiteľov a učeníkov. Čo nás spája? Zmienka o Pánovi? Zmienka o tom, že Kto to potrebuje? Stačí našim spolubratom a spolusestrám zmienka o Ježišovi, aby prepustili svoje vlastníctvo pre Ježišove potreby? Bojíme sa pýtať i dnes pre potreby Ježiša, aj keď On sám nás posielal k učeníkom svojim.

35. verš:

Dvaja učenici všetko bez obtiaže vykonali. Ježišovi vyjadrujú úprimnú vďaku a slávu, lebo táto udalosť, že všetko prebiehalo podľa Ježišových slov ich naučila k tomu, že Ježiš je skutočný Pán. Jedinečnosť diania spoznajú jeho učenici, ktorí svoje plášte darujú Ježišovi. Niektorí svoje zvierajú, niektorí svoj plášť. Každý to, čo je jeho. Ježiš to nežiadal, ale videli oddanosť iných a darovali aj oni. Porovnajme Ježišov príchod s príchodom kráľa Šalamúna, o ktorom sa píše: „kráľ im povedal: „Vezmite so sebou služobníkov svojho pána, vysaďte môjho syna Šalamúna na mulicu a odveďte ho dolu ku Gichónu.“ (IKir 1,33) Ježišov kráľovský vstup je jedinečný, nech vstúpi aj do tvojho života, aby si Mu daroval aj ty svoje cennosti a svoje vlastníctvo, ktoré môže použiť pre svoju potrebu: pre hlásanie evanjelia.

36. verš:

Gesto prestierania plášťov na cestu je narážka na vzdávanie pocty Ježišovi, ako to činili Židia aj v prípade Jehú, bezprostredne potom, ako bol pomazaný za kráľa. (vid'. 2Kr 9,13) Učenici mu všetko odovzdali a prijali Boží plán spásy. To sa žiada aj do zástupu. Húfy ľudí, zástupy ľudí sú ešte nerozhodní. Očitý a viditeľný rozdiel je medzi zástupom, ktorý koná len to, čo vidí od učeníkov, ale nie je to jeho vlastné rozhodnutie a presvedčenie, že Ježiš je Mesiáš. Konáš len to, čo vidíš od Ježišových učeníkov alebo si presvedčený/-á, že Ježiš je Spasiteľ tvojho života? Imitácia učeníkov nie je a nikdy nebude skutočným nasledovaním Krista.

37. verš:

Učenici chváli Boha. Lukáš vie a chce poukázať na Ježišov majestát. Úcta Ježišovi hovorí o tom, že učenici vedia, že Ježiš má obrovský záujem o Jeruzalem. Celý zástup učeníkov chváli Boha, ktorého zámer je pred nimi jasný. Dnešné kresťanské komunity majú jasné videnie v tom, čo vykonal Ježiš pre svojich vyvolených, pre duchovný Izrael. Ježišov čin, Kristov skutok je o spásu našich duší, nie o palmách, nie o slávnosti, nie o moci, nie o prekypovaní. Čo si zažil s Ježišom, to je potrebné oslavovať. Za Jeho veľké činy, za tvoje obrátenie je potrebné poďakovať Pánovi. Jeho „nasleduj ma!“ je živé a otvorené pre každého. Milá sestra a drahý brat! Ak si ho prijal, poďakuj sa. Chváľ meno Hospodinovo za cirkevnú obec, za čistotu hlásania evanjelia, za zástup učeníkov v Bratislave a na celom Slovensku.

38. verš:

Slová vďaky zaznievajú ako v chráme Božom. Slová vďaky sú prevzaté z chrámovej bohoslužby. Už sme ich raz počuli, lebo boli súčasťou Božej zvesti: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom, ktorých on miluje.“ (Lk 2,14) Tá nebeská, na začiatku sa skrze činnosti Ježišovej dostala do povedomia učeníkov. Nebeská a pozemská chvála sa nemôže odlišovať od seba. Chvála tú istú Osobu. Ježiš je kráľ, ktorý prichádza. (vid'. Žalm 118, 26) On neimituje Dávida, On prináša spásu, ktorý je pokoj. Pokoj a sláva, ktoré sú hodnoty nebies a nie zeme. Jeruzalem odmieta tento pokoj, a v meste a v jeho chráme sa nikdy neujme kvôli odmietnutiu Ježiša. Výstraha pre nás a pre naše mestá a spoločentvá je

prijat' Krista ako Spasiteľa. Kde On preberie velenie, kde sa On ujme moci, tam je viditeľný pokoj a Jeho sláva prebýva v spoločenstve. Mocné činy svedčia o Bohu, ktorého zámer je konať skrze krv Ježiša Krista aj v tvojom a mojom živote. Pokoj a sláva – hodnoty nebies. Hodnoty nebies alebo pozemské hodnoty? Mocné činy Ježiša alebo mocnosti sveta? On alebo niekto iný?

39.verš:

Protiklad nadšenia Ježišových učeníkov vychádza z úst farizejov. Pre nich Ježiš nie je Mesiáš a ani nebude. Oni sú proti tomu, aby tento uchádzač o trón sa stal kráľom. Namiesto toho žiadajú, aby umlčal svojich učeníkov. Nie je to priateľská rada, ale kritika konania učeníkov. Kritika. Kresťanov nikdy neminie kritika. Kritika za chválenie mena Boha všemohúceho a majestátu Ježiša Krista. Všetky vyrchnosti chcú umlčať Božiu slávu. Umlčať to nikto nevie. Učeník to koná vždy a po poriadku. Komu Ježiš žije v srdci, vie, že čo je jeho úlohou: chváliť Boha za jeho preveliké skutky. Pre farizejov Ježiš nie je Mesiáš, len Majster, ktorý nech si dá do poriadku svoje zástupy, a nech dohliada na svojich. Pre nás však Ježiš je Kráľ kráľov a Pán pánov, ktoré meno vzývame a voláme v spoločenstve svätých.

40. verš:

Ježiš otvorene odpovedá na žiadosť farizejov. Názorne hovorí o tom, že on ich chvály nepreruší. Kamene sa ozvú. Budú to múry Jeruzalema, budú to hradby Svätého mesta, budú to základy Božieho chrámu. Ježiš vie o budúcnosti kresťanov a o budúcnosti Jeruzalema: „Vy vychnýte mojich nasledovníkov z mesta, a Boh, ktorého oni chvália, On vyplieni Vaše mesto.” Božia prozreteľnosť je prítomná v Ježišových slovách. Čo chcete, aby som umlčal, to vy umlčíte, ale aj Vaše bohoslužby budú umlčané. Veľa ľudí odporuje i dnes Ježišovi, ale on nikoho neumlčí. Boh nechá i dnes rinčiť zbrane, nechá, aby človek konal, ale aj dnešní farizejovia si musia uvedomiť, že Ježiš bol posledným slovom Božím. Jeho služba stačí, aby sa ozvali svedomia státisícov ľudí (viď. Lk 19, 8). Jeho služba stačí k „obchodovaniu”, kým on nepríde. (viď. Lk 19, 13), lebo „...každému, kto má, bude pridané, ale kto nemá, tomu bude vzaté aj to, čo má. A napokon, mojich nepriateľov, čo nechceli, aby som nad nimi kraľoval, prived'te sem a zabite ich predomnou.“ (Lk 19,26-27)

Záverová modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby doma vo svojej tichosti sa pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní bilického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Požehnaný, ktorý prichádza ako kráľ v mene Pánovom! Pokoj na nebi a sláva na výsostiach!“ (Lk 19,38)

Záverová pieseň: Chválospev č. 323: „Srdce nezúfaj, buď' pokojné, Bohu ži a buď' Mu vďačné...“